

saavel Indkøb som Udsalg i Grønland foregaar efter Takster, der kunne formenes at give Overskud uden Forurettelse overfor den enkelte. Taksterne antages fastsatte periodevis af Ministeren efter Samraad med den administrerende Direktør og Handelschefen.

For at kendetegne den fuldstændige Adskillelse maa Udvalget som hensigtsmæssigt anbefale, at den hidtidige Benævnelse „Kolonibestyrer“ bortfalder, og at Handels Betjente faar den naturlige Betegnelse af Bestyrere og Assistenten. For at ikke Handels Betjente gennem Lønningsmaaden skal fristes til Udbygning af den grønlandske Befolkning, henstiller Udvalget, om ikke Adgang til Procenter og Sportler burde afskaffes.

Besejling og Transport er en saa vigtig Faktor overfor Handelsomsætning, at Udvalget har ment, at alt saadant snarest muligt bør henlægges under Handelschefen.

Lovforslaget indleder en ny Tid. Det Fremskridt, som naas, vil væsentlig afhænge af, hvorledes det indledes, altsaa i høj Grad af, at der findes praktiske, handledygtige, vidtskuende Mænd at sætte i Spidsen for de to Afdelinger.

Som alt udtalt forudsætter Udvalget, at alt lægges an paa, at Ordningen af de grønlandske Forhold kommer til at tjene bedst muligt Grønlands Befolkning og derigennem den danske Stat. Med den stigende Interesse for denne vor Koloni forudsættes det da ogsaa, at det vil være Regeringen magtpaaliggende, at tilvejebringe videst muligt Kendskab til Landets Natur og til eventuelle Muligheder, ikke alene for andre eller rigere Erhverv for Befolkningen, men muligt ogsaa til Fordel for Statskassen.

Et Mindretal (P. Knudsen, Stauning og Wilmann) er enigt med Flertallet i, at det foreliggende Lovforslag betegner et væsentligt Fremskridt med Hensyn til Styrelsen af Kolonierne i Grønland, idet det tager Sigte paa at lette den grønlandske Befolkning Adgang til Selvstyre og i det hele søger at fremme Befolkningens Ud-

vikling i kulturel Henseende. Disse Formaal ville yderligere fremmes ved flere af de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag. Vi sigte her navnlig til Ændringsforslagene Nr. 3, der paalægger Kommuneraadene at yde Støtte til Foranstaltninger til Ungdommens Oplæring i praktisk Erhvervsvirksomhed samt til Sygehjælp, Nr. 9, der paabyder offentlig Regnskabsførelse over Ydelserne til de grønlandske Kasser, Nr. 10, der fastslaar Karakteren af det gennem Handelen til de grønlandske Kasser udredede Bidrag, og endelig Nr. 12 og 13, der gennemfører Handels Adskillelse fra Administrationen.

Paa den anden Side mener Mindretallet, at Lovforslaget ikke i tilstrækkelig Grad eller tilstrækkelig bestemt tager Sigte paa Udvikling og Forbedring af den grønlandske Befolknings økonomiske Forhold eller paa Handels Reformering i økonomisk Henseende.

Trods de i de senere Aar fremkomne Underskud af den grønlandske Handel har denne uafbrudt, baade tidligere og de senere Aar, været ført paa en saadan Maade, at Grønlænderne have faaet et alt for ringe Vederlag for de af dem til Handelen solgte Produkter. Det af Indenrigsministeren nedsatte Udvalg til Undersøgelse af den kgl. grønlandske Handels Drift og Virkemaade oplyser i sin Betænkning, at der for de i Femaaret 1901—05 i Grønland indkøbte Produkter er ydet Grønlænderne et Vederlag af gennemsnitlig ca. 180,000 Kr. aarlig plus ca. 36,000 Kr. aarlig, der gennem Handelen er udbetalt til de grønlandske Kasser. De samme Produkter have imidlertid her i København indbragt et Beløb af gennemsnitlig ca. 604,000 Kr., altsaa ca. 388,000 Kr. mere end Indkøbsprisen og Bidraget til de grønlandske Kasser tilsammen.

Ifølge Oplysninger i Rigsdagstidende Tillæg B for 1904—05 har den grønlandske Handel, efter at de senere Aars Underskud er fradraget, i Tidsrummet fra 1850 til 1904 givet et samlet Overskud paa 3,600,000 Kr.

Hertil kommer, at den grønlandske